

vsi doma ostali. Morebiti je njegov namen strahiti ali kakor on rad pravi: „Schrecken einjagen“. Nekaj posebnega mora že biti. Bomo videli, kaj ima priti nad nas in našo Kamco!

Iz Monsberga. (Poslano). V št. 4. „Slov. Gosp.“ me nek dopisnik iz Makolj zbada, da računiti ne znam; mu tukaj odgovorim, da je tudi v št. 4. lanskega leta moj dopis celo resničen, da je pa številka 84 kr. namesto 48 kr., kakor davkarijske knjižice kažejo, tiskovna pomota; naj si tedaj g. dopisnik svojo prevročo krv s tem le ohladi! Zastran šole pa ostanem pri svojem mnenju: makolska učilnica je res draga, vendar g. dopisnik naj bo potolažen in osvedočen, da najzadnji z svojim doplačilom za šolo gotovo ne bom in da on za mene niti krajcarja plačal ne bo. Dopisnik pravi, ako pri svoji krčmi tako slabo računim, mi dobička donášala ne bo; v tem pa naj bo čisto brez skrbi, ker njega ne bom prosil, da bi mi kaj prilagal; sicer pa je pri nas še zmiraj 1 gld. 94 kr., 48 kr., 93½ kr. in 70 kr. skup 4 fl. 5½ kr. tako, kakor lani. Jakob Sagrašin.

Iz Celja. (Kajhe — obsojenec — čitalnica — plaz). Ječe ali kajhe pri naši sodnji dobile so poslednji čas toliko neprostopoljnih prebivalcev, da ne vemo kam z njimi; treba jih bo drugim sodnijam doposlati. — 25. jan. bila je tukaj pri porotni sodnji žalostna razprava — moriveca lastne žene so porotniki enoglasno obsodili k smrti na vislicah. Hudodelnež je bogati posestnik — pravijo, da glešta 30.000 fl. — V Jurjevu v ptujskem okraju Martin Drvenšek. Prič bilo je zaslišanih 34, ki so skoro vse zoper njega pričale. Drvenšek je sedaj 42 let star in od l. 1861. oženjen. Žena je bila pridnih starišev hčer, zala in pridna mati peterim otročičem, kojih najstarejše ima komaj 9 let. Ali dekla je med zakonska sprava nemir, nezvestoba, prepir, kreg in — uboj. Lani je nesrečna žena nezvestemu in silovitemu možu ušla domov k svojim starišem; ali čez 3 mesence se je zopet vrnola v hišo svojega moža. Tretji večer potem sta se sprla. Sosedu so slišali ženo klicati: če me hočeš ubiti, pa me le! Žene potem ni bilo videti več; čez nekaj časa jo najdejo v Dravi, vso razjedeno in gnjilo in mlinskemu kamnu privezano. Mož je sodnija takoj zaprla, ki pa je vse tajil. Naposled izpovedata 9letni fantič in 4letno dekle, kako je omenjeni večer oče tepel mater, da je kri tekla in potem v klet zaprl. Ko so porotniki enoglasno izrekli, da je Drvenšek uboja kriv, mu je predsednik naznanil, da je obsojen k smrti na vislicah. Hudodelnik se je zajokal, a obstal ni ničesar. — Naša čitalnica se je vendar enkrat začela nekoliko gibati; 24. jan. napravila je večjo veselico z plesom; vse je bilo prav, le preveč nemškutarije bilo je še slišati, toda tudi to upamo, da bo se sčasoma sprevrglo na boljše. Južnej železnici žuga nov plaz; na južni strani hriba sv. Ane v Teharjih se je začelo 95.480 kub. metrov zemlje gibati; do sedaj se je že za 270

sežnjev pomeknola naprej in lani meseca decembra hram J. Kostomaja podrta. Če plaza ne ustavijo, je okrajna steza in železnica v nevarnosti poškodovana biti!

Iz Sevnice na Savi. (Plazov) na spodnjem Štajerskem že ni konca ne kraja, kajti tudi pri nas so se začeli kazati. Tako je posestniku Plazovu v Trnovcih kočja smuknila v vinograd z kletjo vred, v kateri je bilo 30 veder vina; na njegovo srečo se sodi niso razbili in vino mu je ostalo. Dalje v Stražišu je posestniku Požunu zemlja hlev odnesla tako, da je zasipan; živino so srečno pogina oteli, ker so jo poprej bili hitro iz hleva iztirali. Grozno pokanje in bobnenje v zemlji je bližajočo se nesrečo še o pravem času ljudem naznanilo.

Sv. Peter blizu Maribora. Obče spoštovano Šerbela-jevo družino je zadela v pondeljek 29. t. m. velika nesreča. Oče Jozef Šerbela je podiral neko drevo. Od vsekanega drevesa veja zadene pri svojem padcu poštenega moža na čelu, da ga k priči ubije. Pridnega očeta smrt ni našla nepripravljenega. Rad je prejemal sv. zakramente in še v nedeljo govoril: „Moram danes sv. spoved opraviti, ker imamo možje zopet sv. mešo“. Bila je zadnja, en den pred naglo smrtjo. Naj sladko počiva.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tirolski deželni zbor je razpuščen, ker ni hotel dunajskim ministrom v vseh deželnih rečeh pokoren biti; vlada bo skušala pri volitvah dobiti liberalno večino, kar se jej pa menda ne bo posrečilo. — Kat. politično društvo za celo Česko osnovano šteje že več, kakor 3000 udov, med temi mnogo gospode. — Svitli cesar so pomilostili 162 jetnikov, 6 v Gradcu, 8 v Ljubljani, 12 v Gradiški, drugih pa drugod. — Po večjih mestih se klati več imenitnih prusko-nemških potepuhov, ki kaj drzno govorijo, naj bi Avstrija z razunogerskimi deželami v tesno zvezo stopila z prusko-nemškim cesarjem; takih „lumpov“ bi treba bilo iztirati, kakor nesramne pse; Avstrijanci se trdno držimo avstrijskega cesarja iz svitile rodbine lotrinške-habsburške; za pruskega ne maramo. Ali čudno vendar je, da se taki lopovi ravno sedaj in tako drzno pri nas oglašajo. — Ministri so se zastoj vozili v Budapešt; magjarski Tisza hoče imeti ali magjarsko banko za izdavanje bankoveev ali pa odstopiti. Če se to zgodi, potem pravijo bo Sennyey njegov naslednik. Magjarski dijaki, ki so nosili turškemu generalu Kerim-pašu častno sabljo, so se v Črnem morju skoro bili vtopili; ladja je morala zaradi silne burje v Carigrad nazaj k Turkom. Hrvatje so vendar enkrat dobili sree za nesrečne slavjanske brate, ki so k njim pred Turkom pribežali. V Zagrebu so osnovali podpirovalni odbor in v „Obzoru“ razglasili: poziv na sabiranje dobrovoljnih

prinesaka za pribegle u vojničku krajino Bošnjake. Predsednik odboru je g. Ilija Guteša. Darove sprejema predsednik in uredništvo Obzora. V Dalmaciji se delajo prostori za sprejem mnogih vojakov, posebno v Dubrovniku! Govorica je, da je že vse pripravljeno za poziv vojakov pod puško, vsaki trenutek se zamore 5 vojnih oddelkov (korov) sklicati. Te dni je turški poslanec skušal ministra Andrassy-ja na turško, ruski poslanec pa na rusko stran potegniti; kateri je zmagal, to še ni znano.

Vnanje države. Ker je Turk vse nasvete turškim kristijanom na korist storjene odločno zavrgel, so vsi evropski poslanci zapustili Carigrad; sedaj se gre zato, kdo bo Turka z vojsko prisilil; ali tega vse evropske vlade skupno storiti nečejo, ruskej pa se bojijo dovoliti, da bi sama šla nad divjega mohamedana. Rusi skušajo sedaj zopet nagovoriti Avstrijo, naj zasede Bosnijo in Heregovino, Angleže, naj vzamejo Carigrad, sami bi pa vzeli Bolgarijo; če se ta nasvet ne sprejme, potem bo ali Rusija sama morala iti v boj, kar utegne ves svet v ogenj spraviti, ali pa bodo morali Rusi že nabrano vojsko razpustiti; kristijani bodo tako zopet ostali pod zverinskim Turkom, kar naši nemški in magjarski turkoljubi iz celega srca želé. Vendar veliko upanja nimajo; prevelike priprave na boj se delajo povsod. — Prusi na Nemškem še vedno ščujejo zoper Francoze, ti se pa ne dajo iznemiriti, še menj pa ustrašiti. — Angleži se kažejo zadnji čas menje turkoljubni, kakor še pred kratkim. — V Indiji razsaja strahovita lakota; angleška vlada je poslala 60 milijonov goldinarjev v pomoč.

Turške homatije. Ruski poslanec se je pri odhodu Turkom pogrozil, če bodo zopet Srbe in Črnogorce napali ali kaj žalega storili kristijanem. To je menda krivo, da je turški veliki vezir prav uljudno pisal srbskemu in črnogorskemu knezu, naj skleneta mir; Srbom hoče pustiti vse, kakor je bilo pred vojsko, Črnogorcem pa več zemlje odstopiti; kneza nista popolnem odrekla; tudi Grkom so Turki ponudili otok Kandijo, če ostanejo mirni. Tako delajo Turki iz strahu pred Rusom, ker bi temu radi izneverili zaveznike. Sicer pa je Turk divjak sedaj ravno tako, kakor poprej in turški popi pridgajo boj zoper Ruse in vse džauze (svinje), t. j. kristijane. V Drinopolju so natepli pruskega konzula, v Bolgariji lovijo kristijane in jih gonijo v Azijo, kder jih hočejo vse pomoriti, če pokne vojska; v Bosniji in sicer v mestih Maglaju, Zvorniku in Tuzli so posekali več kristijanov; zato so se začeli zopet vstaši zbirati. Iz Mesopotamije, Arabije, Sirije in iz svete dežele vlečejo Turki na boj vse, kar zamore puško nositi. Temu nasproti pa tudi Slavjani ne držijo križem rok. Črnogorci so se z Miriditi zoper Turke zvezali, Srbi so utrdili Kruševac, ruska vojna se pa je za 2 pošti iz Kišeneva pomeknola bližej k turškej meji; v Jaš se že naprej vozi živež in streljivo; v Galac in Izmael so po kopnem pripeljali železne ladje z

kanoni, da jih zoper turške spustijo v Donavo. Velikemu knezu Nikolaju postaja boljše. Zadi za njegovo vojsko zbirajo Rusi drugo, ki bo naslanjala se na mogočne trdjave: Bjelce, Chotim, Bender; ta vojna je neki namenjena ostro gledati na Magjare, če bi ti utegnoli Avstrijo zavolj Turkov v boj zaplesti in v Rusijo marširati med tem, ko bi Nikolaj naprej črez Donavo mahnil na Turka. Zima je neki na Ruskem in Turškem silna. Obupati Slavjanom ni treba!

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

IX. Dolina lučka je precej širna, planine okoli nje so večjidel vse lepo obraščene z zelenim drevosovjem; golih, skalnih reber ni veliko videti. Okolica slovi zavoljo obilnih postrv, katerih se največ nahaja v lučkem potoku, ki se kaj urno ne daleč za vesjo v Savinjo izteka. Gorjanci lučke fare se radi vkvarjajo z planinskim lovom in marsikatera smešnica se o njih pripoveduje. Eno hočem zapisati. Na visoki planini bila je za osamljenim hramom zelena njiva, ki je proti Savinji močno visela. V bližnjem košatem gozdu pa je imel medved svoj brlog, od koder je po noči rad prikobacaval na zeleno njivo, kder se je na svoj debeli kožuh položil in proti Savinji drskal. Kmet je to zapazil in sedaj tuhtal, kako bi kosmatemu stricu jedno zasmodil. Nabije puško in se v noči postavi na prežanje. Ni dolgo čakal, ko je v gozdu suhljad začela pokati pod debelimi tacami težkega medveda; ta je bil kmalu na višini pri koncu njive, se na zeleno posteljo spustil in „rks“ zdrskal proti Savinji; hitra vožnja se mu je dopala tako, da jo je še parkrati ponovil, potem pa na bližnjo hruško splezal hrušek žret. Pod hruško so stale stare gare. Ko je hruškov tat že na hruški čepel, prileze tiho kmet, nastavi puško, vstrelji in spusti ves svinec medvedu v debeli kožuh. Medved se nepričakovanega pozdrava močno prestraši, v strahu iz drevesa skoči na gare; te se zrahljajo in z medvedom naglo proti Savinji novzdol letijo; medved takej vožnji neprivajen hoče gare ustaviti, si pa tace med kolesi polomi. Drugo jutro najde kmet medveda razbitega pri Savinji.

Pogledali smo tudi cerkvo, ki je posvečena sv. Lavrenciju; cerkva je lepa, snažna, dovolj prostorna, v podobi križa postavljena. Od Luč dalje naprej nam je potno kljožnjo nosilo snažno gorjansko dekle. Močna deklina je vse pospravila v lesen koš, si ga nataknila na široke rame in se z njim pred nami zibala kazajé pot, po katerej imamo iti, ako hočemo priti v Ljubno. Cesta iz Luč v Ljubno je sedaj dobro popravljena in drži vedno kraj bistro tekoče Savinje. Solnce je med tem neusmiljeno pripekalo, da bi se nam lahko ves drobiž v mošnji razpustil. Dobri 2 uri smo hodili, ko smo na levi strani visoko na strmem